

РЕШЕНИЕ

гр.София, 10.08.2011 г.

1-42-99

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети април две хиляди и единадесета година, в състав :

РАЙОНЕН СЪДИЯ : ГЕРГАНА КИРОВА

при участието на секретаря Кристина Първанова и на прокурора Малинова, като разгледа докладваното от съдия Кирова гражд. дело № 43836/2010 г. по описа на Софийския районен съд, за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявен е иск с правно основание чл.2, ал.1, т.2 от ЗОДОВ от Светломир Николов Нешков, ЕГН 7112205404, понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора Враца, против Прокуратурата на Република България, за осъждането на ответника да заплати сумата от 15000 лева - обезщетение за причинени неимуществени вреди.

Ищецът твърди, че с обвинителен акт Окръжна прокуратура Велико Търново го обвинила в извършването на престъпления по чл. 199, вр. чл.198 от НК, вр. чл.18 от НК и чл. 346,т.2,предл. 2 и т.3 от НК, вр. чл.195 от НК и чл.339 от НК. Твърди се, че с постановената присъда Окръжен съд Велико Търново признал подсъдимия за невиновен в извършването на престъпление по повдигнатите обвинения по чл.346 от НК и чл.339 от НК, която присъда е потвърдена с решенията на Апелативен съд Велико Търново и Върховен касационен съд. Исковата претенция е основана на твърдения за наличие на основание за ангажиране отговорността на прокуратурата предвид повдигането на незаконно обвинение. Твърди се, че ищецът изпаднал в депресия, бел злепоставен пред близки и приятели. Претендира се сумата от 15000 лева - обезщетение, дължимо за неимуществени вреди, които ищецът претърпял в периода 04.04.2005 г. до 16.10.2006 г. Претендира се и законна лихва, считано от датата на увреждането, която е датата на изготвяне на обвинителния акт.

Прокуратурата на Република България оспорва предявения иск с твърдения, че е неоснователен и недоказан, тъй като ищецът е осъждан и за други престъпления, поради което недоказано се явява да е претърпял вреди именно от това обвинение. Моли се съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск.

Софийският районен съд, първо гражданско отделение, 42 състав, като взе предвид изразените от страните становища и обсъди представените по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност,

при спазване изискванията на чл.235 от ГПК, приема за установено следното :

С внесен обвинителен акт по сл.дело № 665/2002 г. окръжна прокуратура Велико Търново е обвинила Светломир Николов Нешков в извършване на престъпления по чл.346, ал.2, т.1 от НК и т.3, вр. ал.1, вр. чл.195, ал.1, т.2 от НК, за престъпление по чл.199, ал.2, т.3, вр. чл.198, ал.1, вр. чл.18 от НК и по чл.339, ал.1 от НК, вр. чл.7 от ЗКВООБ.

Установява се, че с присъда от 31.10.2005 г. Великотърновският окръжен съд е признал подсъдимия Светломир Нешков за виновен по повдигнатото обвинение по чл.199, ал.2, т.3, вр. чл.198, ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК, вр. чл.36 и чл.54 от НК. С присъдата подсъдимият Нешков е оправдан по другите две обвинения - по чл.346, ал.1, предл.2 и т.3, вр. ал.1, вр. чл.195, ал.1, т.2 от НК, както и по чл. 339, ал.1 от НК.

Видно от решение № 61/21.03.2006 г. по в.н.о.х.д. № 27/2006 г., Великотърновският апелативен съд е потвърдил присъдата от 31.10.2005 г. по н.о.х.д. № 286/2005 г. по описа на Великотърновския окръжен съд.

Представено е решение № 810/16.10.2006 г. по к.н.о.х.д. № 453/2006 г. на Върховния касационен съд, с което е потвърдено въззивното решение на Великотърновския апелативен съд.

От изискваната справка за съдимост за Светломир Николов Нешков се установява, че в периода от 1998 г. до 2002 г. е признат за виновен по повдигнати обвинения за десет различни деяния, за които са постановени осъдителни присъди.

В хода на производството по делото са събрани гласни доказателства - от разпита на свидетеля Пламен Радков се установява, че познава ищеца от лятото на 2005 г., когато изгърпявал наказанието си в една група в затвора в Ловеч. Според свидетеля Радков били настанени в срещуположни килии, както и се виждали при престой на открито в рамките на един час. От разпита на свидетеля Радков се установява, че се притеснявал за обвинение, за което чакал насрочване на заседание пред съда във Велико Търново, като бил разтревожен за изхода от делото. Свидетелят Радков счита, че Нешков изпитвал притеснение, че са му необходими пари за адвокат, като в този период страдал от безсъние и липса на апетит.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи :

За да бъде уважен иск с правно основание чл.2, ал.1, т.2 от ЗОДОВ, какъвто е предявеният иск по настоящото производство, следва да бъде установено, че е имало повдигнато и поддържано обвинение срещу лицето, което впоследствие е приключило с влязла в сила оправдателна присъда. От събраните по настоящото дело доказателства се установява, че ищецът Нешков, като подсъдим по н.о.х.д. пред Великотърновския окръжен съд е оправдан по две от повдигнатите срещу него обвинения - по чл.346 от НК

и по чл.339 от НК. Предвид това, че срещу Нешков е внесен обвинителен акт в съда, но съдът е приел, че по така повдигнатите обвинения следва да бъде оправдан, обвинението се явява незаконно по смисъла на чл.2 от ЗОДОВ. За преценка дали обвинението е незаконно е достатъчно да бъде постановена оправдателна присъда. Отговорността по този закон е обективна и произтича от всяко обвинение, явяващо се незаконно с оглед оправдаването на деца и е без значение дали органите на досъдебно производство са действали с убеждението за виновност на деца.

С оглед това, че претенцията на ищеца е за репарирание на неимуществени вреди, т.е. такива, които нямат конкретен паричен еквивалент, а се определят по справедливост, в съответствие с установените критерии за справедливост, съдът намира, че исковата претенция следва да бъде уважена за сумата от 1000 лева, а за разликата до пълния претендиран размер от 15000 лева искът като неоснователен подлежи на отхвърляне. Съгласно чл.4 от ЗОДОВ на обезщетяване подлежат вредите, намиращи се в пряка причинна връзка с незаконното обвинение. От събраните гласни доказателства от разпита на свидетеля Радков се установява, че Нешков споделял, че трябва да ангажира адвокат, изпитвал безсъние и липса на апетит. Така депозираните гласни доказателства, установяващи промяна в състоянието на ищеца, обсъдени в контекста на постановена оправдателна присъда по две от повдигнатите срещу Светломир Нешков обвинения, налагат разбирането, че искът е доказан по основание и следва да бъде уважен за сумата от 1000 лева, като обезщетение за изпитаното притеснение относно развитието на процеса. Съдът приема, че за разликата над 1000 лева до претендирания размер от 15000 лева исковата претенция се явява недоказана и следва да бъде отхвърлена. Макар да се установява от показанията на свидетеля Радков, че Нешков изпитвал притеснение - отказвал да се храни, не можел да спи, доколкото срещу Нешков като подсъдим са били повдигнати обвинения за три отделни престъпления, а и се установява, че в същия период е имало и други наказателни производства, водени срещу Нешков, съдът счита, че тази промяна в състоянието, за която свидетелства свидетелят Радков не се дължи единствено на обвиненията, повдигнати по делото, образувано пред Великотърновския окръжен съд, по които е бил оправдан, същата тревога ищецът Нешков е изпитвал и по повод обвинението за грабеж, по което е признат за виновен и което е най-тежкото обвинение по внесения обвинителен акт пред Великотърновския окръжен съд. Предвид това, че изпитаната тревога, за която сочи свидетелят Радков не може да бъде определена като произтичаща от отделно и конкретно обвинение, а се дължи на всички обвинения срещу Нешков и като съобрази, че по обвинението за грабеж Нешков е признат за виновен, съдът приема, че това обстоятелство следва да бъде отчетено при определяне размера на обезщетението и обуславя уважаване на иска за сумата от 1000 лева. В

подкрепа на разбирането, че сумата от 1000 лева е адекватна да обезщети ищецът Нешков, съдът взе предвид и факта, че присъдата в частта, в която Нешков е оправдан не е била протестирана нито пред апелативната, нито пред касационната инстанция и е влязла в сила с изтичането на срока за обжалването и протестирането ѝ.

Предвид изводите на съда за частична основателност на иска следва да бъде определен и началният момент, от който е дължима законната лихва върху уважената част на исковата претенция. Съгласно Тълкувателно решение № 3/2005 г. на ОСГК на ВКС е възприет като начален момент на дължимост на лихвата влизането в сила на оправдателната присъда, т.е. в конкретния случай 16.11.2005 г.

Водим от гореизложеното, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България, гр.София, бул."Витоша" № 2, да заплати на Светломир Николов Нешков, ЕГН 7112205404, понастоящем изтърпяващ наказание лишаване от свобода в Затвора Враца, на основание чл.2, ал.1, т.2 от ЗОДОВ обезщетение в размер на 1000 (хиляда) лева, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 16.11.2005 г. до окончателното ѝ изплащане - представляваща обезщетение за неимуществени вреди, като отхвърля иска на Светломир Николов Нешков против Прокуратурата на Република България за разликата над 1000 лева до пълния претендиран размер от 15000 лева.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :